

Балчишки Телеграф

"Балчишки телеграф"
предлага безплатна реклама в
Интернет на адрес:
www.Balchiktelegraph.com

Реджина Мария
Тел: 052/ 46 00 66
Хотел-Ресторант-Спа Център

Бензиностанции ЛАФИ
жк. Балик 0895 65 30 12
Крайпътен комплекс 0896 82 05 12
Промислена зона 0896 82 05 17

БЕЛКОМ ТЕРМО АД
Балчик 9600 ул. "Дунав" №40 тел. код 0579
7-25-16 изп. директор
7-20-57 пласмент
7-20-55 снабдяване
7-24-37 факс

СТРОЙПЕРФЕКТ ЕООД
Строително-гърговска фирма
* строителство * ремонт * проектиране *
0579/7 22 26 stroiperfekt@mail.bg
0888 205 678 www.stroiperfekt.com

СУПЕРМАРКЕТ Аквилон
Вкусът на здравето!
тел: 7 70 30; 7 70 32

Продължение на в. "Морски телеграф" БАЛЧИК, пл. "21 септември" №1 офис 105 х-л "Балчик" GSM: 089/965 52 49 E-mail: vestnikat@abv.bg

143 ГОДИНИ ОТ ГИБЕЛТА НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ БЪЛГАРИ, НА КОЛЕНЕ ПРЕД „... ТВОЯ ЕДИН СИН, БЪЛГАРИЙО...“

Литературният клуб "Йордан Кръчмаров" Балчик пред паметника на Васил Левски в град Гвърдица, Бесарабия (Молдова)
Фото: Б. Т.

На 6 февруари 2016 година се навършват 143 години от гибелта на Апостола на българската свобода. В мразовитата утрин на тази дата синът на Гина и Иван Кунчеви уивса на бесилото в покрайнините на София в разцвета на своя жизнен път – едва навършил 35 години и седем месеца. И до днес историческата наука не разполага с автентични документи за последните дни и часове на Левски – нито от български, нито от османско-турски, нито от дипломатически произход. Появилите се по-късно „спомени“ на „изповедници“, на скрити зад храсти и оврази „смели“ българи и техните деца са по-скоро късен рефрен на гузна съвест. Но и визане в историята през наградния ѝ вход. Защото каквото и да се каже, каквото и да се пише за последните мигове на Апостола, те ще присъстват неизменно, нищо че дори и през ум не им е мина-

вало какво става в този ден с българите. Няма как да не се признае, че в този случай „вторият“ акъл на „свидетелите“ сработва добре – разбира се, в тяхна лична полза. Нищо, че не са и чували за Левски, нищо че тези пък, които са чували, са потънали вдиан гори Тилилейски, само и само да не ги сполети същата участ или да не стане известна връзката им с Карловеца. Колко ли са се страхували и самите османли от този „демон въздъсъщ“, за който в протоколите на следствената комисия е записано буквално следното: „Той се очертава като компетентна и централна личност, която е подбуждала населението да образува комитети... и е председател на всичките комитетски организации... Понече е бил твърде хитър и лукав, а същевременно известен по своята храброст...“.

Известен по своята храброст, компетентна и централна личност, председател на всичките комитетски организации... И това го признава не някой друг, а извънредната следствена комисия, в която влизат юристи, получили своето образование в Париж и в същото време високопоставени сановници на османската държавна машина. Явно имперските пратеници разбират добре, че Високата порта е пропуснала нещо много важно в развитието на българското нация, в живота на покорения народ. Тази е и причината, поради която обесването не се прави демонстративно помпозно като акт на пълна победа над „заговорниците“. Извършва се почти тайно, за което говори отсъствието на каквото и да е писмено свидетелство за него – дори от дипломатически произход, макар по това време в София да има само един италиански вицеконсул. Преклонението и поклонени-

ето пред паметта на Апостола започва още непосредствено след Освобождението, за което основна заслуга имат първият губернатор на София Пьотр Алабин и неговата ясна ръка племеничнинт Георги Яковлев Кирков. Те са и главните инициатори за построяването на паметника, което започва още през 1878 г. и продължава цели 17 години. Българите почитат и до днес паметта на Апостола и така се биде докато има българи на тази земя, но като българи все пропускат по нещичко. Вместо да се поклонят пред паметта, делото и идеята на Левски на истинската дата, на която той ни напуска, правят това 12 или 13 дни по-късно. Т.е. заксяняват с 12 дни в повечето селища, а в някои, включително и в столицата София – с 13 дни. И не искат да разберат в продължение на вече цял един век, а това са нито повече, нито по-малко от 100 години, че натрупаната разлика между Юлианския календар и Григорианския календар за нас, българи, е „стопена“ през 1916 г. Е малко късничко приемаме новия стил с Григорианския календар – заксяняваме почти три века и половина, но иначе как ще се отличаваме от другите европейски народи.

Не стига това, ами след като през 1916 г. най-сетне и българите решават да бъдат „в крак“ с останалата Европа отново и отново и правителство, и парламент и президент и всички други държавни органи си „карат“ по инерцията, която съществува отпреди 31 март 1916 г. Все едно, че нищо не е станало. А че е станало нещо тогава – станало е, но че дори държавни глави и всякакви други министри и чиновници от различните етажи от държавната власт не го разбират – и това е повече от ясно. Какво остава за „обикновените“ хора, за които аргументите „по радиото и телевизията казваха...“ или „във вестника пише“ са железни и достатъчни за решаването на каквото и да е спор? Всъщност какво става през 1916 година? Ами много „протичко“ нещо – след 31 март следва датата 14 април. Т.е. „изчистват“ се онези „нагрупани“ 13 дни разлика за ХХ век между Юлианския и Григорианския календар. Датите обаче след 14 април си остават все същите, каквито са били и в предходните векове. Следователно

всички дати след 14 април са „дръпнати“ напред с 13 дни, но си остават същите, каквито са били до този момент. Хем същите, но хем вече по новия стил, тъй като натрупаната разлика от 13 дни вече я няма и събитията, ставали на съответната дата в предходните векове, запазват същата дата на случване след този акт на българското правителство и държава.

Става повече от ясно, че няма нужда да се добавят още 12 или 13 дни днес за датите след 14 април 1916 г. Преди тази дата на тази година обаче е задължително, ако искаме да сме в крак с Европа-та! Да се надяваме, че дори средно статистическият българин не се затруднява да разбере написаното! Живеем в 2016 година – на 31 март и 1 април ще се навършат точно 100 години от въвеждането от правителството на Васил Радославов нов стил. Но и тази година поклонението и преклонението ще се отбелязва от държавата на 18 и 19 февруари. Е, кажете ми, мили сънародници – на кого да се сърдите – на турци, на гърци, на сърби, на румънци, а може би на македонците или на бившите и настоящи наши мошеници „докровигелни“ от изток и запад. Мисля, че трябва да се

сърдим единствено само на себе си, защото дори един дати в българската история не можем да разберем и оправим – и то не за 26 години, ами за цели 100 години – т.е. за цял век. Ако това не сме в състояние да разберем, какво остава за националните и глобалните въпроси на днешното съвремие. Аз, разбира се, не забравям, че сме българи, но все пак... Уважаеми „обикновени“ българи, към които спада и пишещият тези редове, нека на 6 февруари всеки един от нас се сети, че на този ден Васил Левски ни напуска завинаги, но ни оставя своите завети, своето дело, оставя ни своя подражаем пример и достижим идеал. Нека на този ден всеки сведе глава за минута и запали свещичка в памет на революционера, идеолога и човека Васил Левски, който единствен е канонизиран от народната памет като Апостол на българската свобода. Нека да си припомним неговата „изповед“ – „Аз съм посветил себе си на отечеството от 61 /лето/ да му служа до смърт и да работя по народната воля“ и неговия завет „Да бъдем равни с другите европейски народи зависи от нашите собствени задружни сили...“.

ко от неговите идеи са изпълнени и реализирани в нашето „демократично“ време? Нека се замислим за всичко онова, което говореше и проповядваше той... Само за минутка! Може пък и „не-обикновените“ българи да се сетят за това на този ден. Е, ако имат време от държавните дела, които са ги натиснали за решаване. А на 18 и 19 февруари отново ще сведем глава пред Апостола. Това трябва да се прави не само на 6 февруари и 6 юли, но на всеки един ден от цялата година. Защото това е нашият, българският Апостол на свободата! Но ако държавниците ни не разберат, че сме пресли новия стил преди един век това върши само едно, че сме много далеч от Европа, макар да сме членове на Европейския съюз. Нещо като чудж сред свои и най-важното е, че няма кого да обвиняваме за това! Дано 2016 година докаже, че пишещият тези редове е по-голям песимист, отколкото трябва, защото заксянението за българите само с век си е истински напредък.

Проф.
д-р ист.н. Иван Стоянов
Преоседател на
Фондация „Васил Левски“

Продажба на Поземлен имот от АПСК

Продажба на Поземлен имот с идентификатор 02508.80.2 с площ 3155 кв. м, намиращ се на ул. „Темнуга“, гр. Балчик, община Балчик, област Добрич, веднъж по построяване в имота сгради, както следва: а) сграда с идентификатор 02508.80.2.1 на 1 етаж със застроена площ 61 кв. м, масивна конструкция; б) сграда с идентификатор 02508.80.2.2 на 1 етаж със

застроена площ 27 кв. м, масивна конструкция; в) сграда с идентификатор 02508.80.2.3 на 1 етаж със застроена площ 8 кв. м, масивна конструкция.
Начална тръжна цена – 110 000 лв. (без включен данък добавена стойност).
Местоположение: Имотът се намира в област Добрич, гр. Балчик, ул. „Темнуга“, без посочен номер. Намира се в северната част

на гр. Балчик, в стопанска зона – бивш селскостопански двор, с лесна достъпност от центъра на града.
Устройствени показатели – Поземлен имот, за който са определени граници, конкретно предназначение и режим на устройство – урбанизирана територия с начин на трайно ползване: ниско застрояване. Телефон за контакти и допълнителна информация: + 359 29701 641

Посетете Оптиката в град Балчик (до кафе „Акроза“)

където ще намерите богато разнообразие на диоптрични рамки и съгънени очила на атрактивни цени. Всеки вторник се извършват безплатни прегледи от очен лекар специалист - офталмолог. Всеки клиент получава талон за 10% отстъпка при втора поръчка или покупка.
Тел: 0878 568 257

